

Sygn. akt I C 518/15

ZAO CZNY w stosunku do pozwanej H. S. (1)

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Grażyna Poręba

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Chochla

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 maja 2016 r. w N.

sprawy z powództwa S. z siedzibą w G.

przeciwko H. S. (2), H. S. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych H. S. (2) (pesel (...)) i H. S. (1) (pesel (...)) solidarnie na rzecz powoda S. z siedzibą w G. (KRS (...)) kwotę 57.507,96 (pięćdziesiąt siedem tysięcy pięćset siedem 96/100) złotych z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie wyższymi jednak niż wysokość maksymalnych odsetek za opóźnienie od dnia 27 marca 2014 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanych H. S. (2) (pesel (...)) i H. S. (1) (pesel (...)) solidarnie na rzecz powoda S. z siedzibą w G. (KRS (...)) kwotę 4.010,37 (cztery tysiące dziesięć 37/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 3.276 (trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. zasądza od powoda S. z siedzibą w G. (KRS (...)) na rzecz pozwanego H. S. (2) (pesel (...)) kwotę 398,52 (trzysta dziewięćdziesiąt osiem 52/100) złotych brutto, tytułem części kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu,

V. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w N. na rzecz adwokata M. O. kwotę 4.029,48 (cztery tysiące dwadzieścia dziewięć 48/100) złotych brutto tytułem pozostałej części kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu,

VI. wyrokowi w punkcie I w stosunku do pozwanej H. S. (1) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 518/15

Z/

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

2016-05-25 SSR:

Sygn. akt I C 518/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 maja 2016 r.

zaocznego w stosunku do pozwanej H. S. (1)

Strona powodowa – **S. z siedzibą w G.** w pozwie wniesionym w dniu 27 marca 2014 r. do Sądu Rejonowego (...) w L. Wydział VI Cywilny w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniosła o zapłatę od pozwanych H. S. (2) i H. S. (1) solidarnie kwoty 63.149,60 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 27 marca 2014 r. do dnia zapłaty. Wniosła także o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. (k. 1-3 i k. 45)

W uzasadnieniu żądania pozwu strona powodowa podniosła, iż w ramach prowadzonej działalności udzieliła pozwanemu H. S. (2) pożyczki w kwocie 60.000,00 zł, z zastrzeżeniem m.in. odsetek za opóźnienie w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki lub jej raty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, zaś pozwana H. S. (1) poręczyła za spłatę przedmiotowej pożyczki. Wobec braku spłat rat pożyczkowych przez pozwanego, strona powodowa, po uprzednim wezwaniu pozwanego do zapłaty wypowiedziała mu umowę pożyczki, wskutek czego niespłacona część zobowiązania wraz z odsetkami i kosztami została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności w dniu 24 lutego 2014 r. Na kwotę zadłużenia składają się: kwota 58.293,66 zł należności głównej, kwota 821,80 zł tytułem skapitalizowanych odsetek naliczonych do dnia wniesienia pozwu, kwota 3.770,90 zł tytułem odsetek umownych, a także kwota 263,24 zł z tytułu niezapłaconych opłat.

W uwzględnieniu żądania pozwu, Sąd Rejonowy (...) w L. Wydział VI Cywilny w dniu 02 kwietnia 2014 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt (...) (k. 3/V).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwani w dniu 05 stycznia 2015 r. złożyli sprzeciw, w którym zaskarżyli nakaz zapłaty całości, wnosząc jednocześnie o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 10/V-11/V). Pozwani równocześnie złożyli skargę na orzeczenie Referendarza sądowego tamt. Sądu w przedmiocie nadania nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności (k. 12/V-14).

Z uwagi na powyższe, Sąd Rejonowy (...) w L. Wydział VI Cywilny postanowieniem z dnia 02 marca 2015 r. uchylił własne orzeczenie o nadaniu nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności (k. 27), a następnie postanowieniem z dnia 09 marca 2015 r. stwierdził skuteczne wniesienie przez pozwanych sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do tut. Sądu jako sądu właściwości ogólnej pozwanych (k. 30).

Postanowieniem z dnia 05 sierpnia 2015 r. Sąd ustanowił dla pozwanego H. S. (2) pełnomocnika z urzędu. (k. 146)

Pozwany **H. S. (2)** – reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu – w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu wraz z należnym podatkiem od towarów i usług.

W uzasadnieniu zakwestionował wysokość dochodzonego roszczenia, podnosząc, iż strona powodowa nie wykazała należycie jaka kwota została faktycznie wypłacona pozwanemu w wykonaniu przedmiotowej umowy pożyczki. Podał, że z przedstawionych dokumentów nie można wywnioskować czy i jaka kwota została przedstawiona pozwanemu do dyspozycji. Zakwestionował również naliczanie przez stronę powodową opłat i kosztów związanych z pożyczką. Co więcej, pozwany oświadczył, że w chwili zawarcia przedmiotowej umowy pożyczki nie zostało mu przedstawione

szczegółowe rozliczenie tej pożyczki, zaś wniosek o przelew podpisał pochopnie, gdyż potrzebował pieniędzy. (k. 161-162, nagranie z rozprawy z 26.02.2016r.; k. 185)

Pozwana **H. S. (1)** nie zajęła stanowiska w niniejszej sprawie, jak też nie stawiała się na przeprowadzonych rozprawach – prawidłowo zawiadomiona o ich terminach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 stycznia 2013 r. pozwany H. S. (2) zawarł ze S. z/s w G. umowę pożyczki (kredyt konsumencki) nr (...), w ramach której udzielono pozwanemu pożyczki w łącznej kwocie 60.000,00 zł z zastrzeżeniem m.in. odsetek za opóźnienie w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki lub jej raty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Umowa pożyczki została zawarta na okres od dnia 31 stycznia 2013 r. do dnia 28 stycznia 2023 r., tj. na 10 lat. Pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki wraz z należnymi odsetkami do dnia 28 stycznia 2023 r., a spłata pożyczki miała następować w miesięcznych ratach płatnych bez wezwań w terminach i kwotach wskazanych w harmonogramie spłaty pożyczki (załącznik nr 2 do Umowy pożyczki).

Zgodnie z harmonogramem spłaty przedmiotowej pożyczki z dnia 31 stycznia 2013 r., pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki w 120 ratach. Szacunkowy całkowity koszt pożyczki wynosił kwotę 81.445,04 zł, przy czym szacunkowa wartość odsetek wynosiła kwotę 71.848,04 zł. Zgodnie z zapisami Umowy pożyczki (pkt 19 Umowy pożyczki) pozwany zobowiązał się także ponieść koszty, tj. koszt opłaty przygotowawczej w kwocie 20,00 zł oraz prowizji z tytułu udzielenia pożyczki w kwocie 3.600,00 zł. Ponadto, pozwany zabezpieczył udzieloną mu pożyczkę – wysokość opłaty z tytułu składki ubezpieczeniowej wynosiła 5.976,00 zł (pkt 24 Umowy pożyczki).

Zgodnie z Regulaminem (...) (§ 34) ustalono, że wpłaty dokonywane przez pożyczkobiorcę w ramach spłaty pożyczki, będą zaliczane w następującej kolejności na poczet: opłat z tytułu zwrotu kosztów ubezpieczenia; pozostałych prowizji i opłat; odsetek od kapitału przeterminowanego, a od dnia wytoczenia powództwa o zapłatę wierzytelności z tytułu umowy, odsetek jak od należności przeterminowanej od całości należności przeterminowanej; wymagalnych odsetek za okresy obrachunkowe; kapitału przeterminowanego, odsetek naliczonych od dnia wpłaty, zaś finalnie na poczet spłaty kapitału pożyczki (pkt 15 Umowy pożyczki).

Zgodnie z treścią Regulaminu udzielania kredytów i pożyczek konsumenckich (...) (§ 27 pkt 1 i 2) W przypadku niespłacenia zadłużenia przez pożyczkobiorcę w terminie, należność z tego tytułu stawała się w dniu następnym należnością przeterminowaną. Od niespłaconego w całości lub w części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, stronie powodowej przysługiwały odsetki umowne według zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, która na dzień zawarcia Umowy pożyczki wynosiła 22% (pkt 23 Umowy pożyczki).

W przedmiotowej Umowie przewidziano, iż pożyczkobiorca w przypadku zaległości w spłacie pożyczki, ponosić miał opłaty za czynności windykacyjne – określone w Tabeli Prowizji i Opłat (zał. nr 3), a to: monity SMS, monity telefoniczne, zawiadomienia i wezwania do zapłaty (także poręczyciela) oraz opłaty za czynności windykacji terenowej (pkt 22 Umowy pożyczki).

Nadto, strona powodowa zastrzegła sobie prawo do wypowiedzenia umowy pożyczki z 30-dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia – po upływie okresu wypowiedzenia – całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wykonalności w razie stwierdzenia iż warunki pożyczki nie zostały dotrzymane, a także w razie zwłoki z zapłatą umownie określonych pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu listem poleconym do zapłaty zaległych spłat w siedmiodniowym terminie pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki (pkt 32 Umowy pożyczki).

Pozwany podpisując przedmiotową Umowę pożyczki nr (...) z dnia 31 stycznia 2013 r. zaakceptował jej warunki. Poprzez złożenie podpisu pozwany potwierdził odbiór: Regulaminu (...) (zał. nr 1), harmonogramu spłaty pożyczki (zał. nr 2), tabeli prowizji i opłat (zał. nr 3), wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy (zał. nr 4) oraz dyspozycję spłaty pożyczki (zał. nr 5), jak również oświadczył, iż zapoznał się z treścią załączonego do umowy Regulaminu (...) i uznał je za wiążące (pkt 36 i pkt 40 Umowy pożyczki).

Za zobowiązania wynikające z tytułu powyższej Umowy pożyczki, tj. spłatę udzielonej H. S. (2) pożyczki – w przypadku, gdyby pozwany nie wykonał swojego zobowiązania – poręczyła pozwana H. S. (1) (żona pożyczkobiorcy).

(dowód: wniosek o przyznanie pożyczki z 29.01.2013r. – k. 172-176, umowa pożyczki (kredyt konsumencki) nr (...) z 31.01.2013r. – k. 50-54, oświadczenie poręczyciela pożyczki z 31.01.2013r. – k. 55, Regulamin Udzielania Kredytów i P. Konsumenckich (...) – k. 56-62, Tabela Prowizji i Opłat (...) – k. 63, harmonogram spłaty pożyczki nr 2 – k. 64-66)

Pozwany H. S. (2) w dniu udzielenia pożyczki, tj. 31 stycznia 2013 r. złożył u strony powodowej wniosek o dokonanie przelewu w kwocie 39.855,88 zł celem spłaty wcześniejszego zadłużenia (pożyczki/kredytu nr 1) u strony powodowej – ze środków pieniężnych udzielonych pozwanemu w ramach przedmiotowej umowy pożyczki z dnia 31 stycznia 2013 r. (pożyczki/kredytu nr 2). Zgodnie z przedłożoną dyspozycją przelewu z dnia 31 stycznia 2013 r., z udzielonej pozwanemu pożyczki w kwocie 60.000,00 zł dokonano przelewu kwoty 39.855,88 zł na odrębny rachunek strony powodowej, na poczet całkowitej spłaty poprzedniego zadłużenia pozwanego. Z kwoty udzielonego kredytu nr 2 potrącono także prowizję – 3.600 zł., i opłatę z tytułu ubezpieczenia – 5.976 zł.

Pozostałe środki pieniężne pozostały do dyspozycji pożyczkobiorcy na jego rachunku ogólnym IKS, z którego H. S. (2) dokonywał przelewy przez Internet, jak również wypłacał środki z bankomatu, m.in. wypłata kwoty 5.000,00 zł dokonana w dniu 04 lutego 2013 r.

(dowód: wykaz operacji na rachunku pozwanego w okresie 31.01.2013r.-12.06.2015r. – k. 113-123, wyciąg ze zleceń płatniczych na rachunku pozwanego – k. 170, dyspozycja przelewu z 31.01.2013r. – k. 171, częściowo zeznania pozwanego H. S. (2) – nagranie z rozprawy z 26.02.2016r.; 00:14:00-00:46:26; k. 185/V-186)

Strona powodowa w związku z zaprzestaniem terminowej spłaty rat pożyczki, pismem z dnia 12 listopada 2013 r. wezwała pozwanego H. S. (2) do zapłaty: zaległego kapitału w kwocie 238,60 zł, odsetek umownych w kwocie 759,69 zł, odsetek karnych w kwocie 1,57 zł oraz kosztów windykacji w kwocie 70,00 zł, tj. łącznie kwoty 1.069,86 zł – w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. Pismem z dnia 30 grudnia 2013 r. strona powodowa skierowała do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty, zgodnie z którym łączna wysokość przeterminowanego zadłużenia na ten dzień wynosiła kwotę 3.308,53 zł.

(...) im. (...) z/s w G., pismem z dnia 30 grudnia 2013 r. zawiadomił pozwaną H. S. (1) – jako poręczyciela – o zaległościach pozwanego w spłacie pożyczki oraz o rygorze wypowiedzenia umowy w przypadku braku spłaty zadłużenia w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma.

Pismami z dnia 13 stycznia 2014 r. (doręczonymi w dniu 22 stycznia 2014 r.), strona powodowa poinformowała, że wobec zaprzestania terminowej spłaty rat pożyczki nr (...) z dnia 31 stycznia 2013 r., Zarząd (...) wypowiedział H. S. (2) w/wym. umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia, licząc od dnia otrzymania pisma o wypowiedzeniu. W pismach tych wskazano, że kwota zadłużenia na dzień wypowiedzenia umowy wynosi łącznie kwotę 3.312,82 zł i składa się na nią: kapitał w kwocie 699,47 zł, odsetki umowne w kwocie 2.309,22 zł, odsetki karne w kwocie 14,13 zł oraz koszty windykacji w kwocie 290,00 zł.

W związku z powyższym, niespłacona część pożyczki wraz z należnymi odsetkami i kosztami z niej wynikającymi została postawiona w stan natychmiastowej wykonalności z upływem 30 dni od dnia doręczenia pisma dotyczącego wypowiedzenia umowy pożyczki. Przedmiotowa pożyczka stała się wymagalna z dniem 24 lutego 2014 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty z 12.11.2013r. – k. 69 z dowodem nadania – k. 70, ostateczne wezwanie do zapłaty z 30.12.2013r. – k. 71 z dowodem nadania – k. 72-73, ostateczne zawiadomienie poręczyciela z 30.12.2013r. – k. 92 z dowodem nadania – k. 93-94, wypowiedzenie umowy z 13.01.2014r. – k. 67 z dowodem nadania – k. 68, zawiadomienie poręczyciela o wypowiedzeniu umowy z 13.01.2014r. – k. 95 z dowodem nadania – k. 96-97)

Na rachunku pozwanego H. S. (2) u strony powodowej (...) znajdowały się wyłącznie środki pieniężne, udzielone pozwanemu w ramach przedmiotowej Umowy pożyczki (pożyczka/kredyt nr 2) z dnia 31 stycznia 2013 r.

Pozwany H. S. (2) zaprzestał spłaty zadłużenia, z uwagi na fakt, iż prowadzona przez niego działalność gospodarcza przestała przynosić dochód. Pozwany obecnie nie pracuje, otrzymuje rentę w kwocie 1.200,00 zł/m-c i nie posiada innych dochodów.

Pozwana H. S. (1) jest emerytką i otrzymuje świadczenie emerytalne w kwocie 1.200,00 zł/m-c. Nadto podejmuje prace dorywcze, z których pozyskuje dodatkowo około 400,00 zł/m-c.

Pozwani nie posiadają majątku i nie mają nikogo na swoim utrzymaniu. Oprócz przedmiotowego zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki z dnia 31 stycznia 2013 r. posiadają także inne zobowiązania – rzędu około 50.000,00 zł.

(dowód: zeznania pozwanego H. S. (2) – nagranie z rozprawy z 26.02.2016r.; 00:14:00-00:46:26; k. 185/V-186)

Na dzień wniesienia pozwu, tj. 27 marca 2014 r. zadłużenie pozwanych stanowiła suma następujących kwot: niespłacony kapitał w kwocie 58.293,66 zł, skapitalizowane odsetki naliczone do dnia wniesienia pozwu w kwocie 821,80 zł, oraz niezapłacone odsetki umowne zwykłe w kwocie 3.770,90 zł.

(dowód: wydruk operacji na IKS pozwanego, wezwania do zapłaty)

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy i wskazanych wyżej dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność – wbrew twierdzeniom pozwanych – nie budziła wątpliwości Sądu.

Ponadto, Sąd uznał stan faktyczny sprawy w części za bezsporny, na podstawie art. 229 k.p.c. Dotyczyło to w szczególności kwestii nieterminowych spłat rat pożyczki, kwoty udzielonego pozwanemu kredytu (kredyt/pożyczka nr 2), jak też istnienia wcześniejszego zadłużenia pozwanego u strony powodowej (kredyt/pożyczka nr 1), które zostało spłacone kredytem nr 2. W tym zakresie zauważyć należy, że wbrew stanowisku zawartemu w piśmie procesowym pozwany na rozprawie w dniu 26 lutego 2016 r. osobiście przyznał, iż zaprzestał spłaty rat przedmiotowej umowy pożyczki z dnia 31 stycznia 2013 r. a także jaki był jej cel co oczywiście tłumaczyło dlaczego pozwany nie otrzymał fizycznie do własnej dyspozycji całej kwoty kredytu/pożyczki.

Sąd na podstawie przedłożonych przez stronę powodową zwrotnych potwierdzeń odbioru i dowodów nadania przesyłek poleconych ustalił, że do pozwanych skutecznie skierowano wezwania do spłaty zaległych rat pożyczki, a wypowiedzenie umowy pożyczki doręczono pozwanemu w dniu 22 stycznia 2014 r.

Wbrew zarzutom pozwanego, strona powodowa należycie wykazała istnienie roszczenia, wskazując dokładnie jaka kwota została pozwanemu przedstawiona do dyspozycji w ramach przedmiotowej umowy pożyczki. Na tę okoliczność strona powodowa przedłożyła wydruki z systemu (...), dyspozycję wypłat/przelewów, a także wykaz z rachunku pozwanego z odnotowanymi poszczególnymi operacjami wykonanymi na tym rachunku w dniu 31 stycznia 2013 r. oraz w okresie późniejszym.

Nie udowodniona została przez powoda jedynie suma kosztów i opłat – 263,24 zł. Powód wprawdzie przedłożył tabelę prowizji i opłat ale nie wyjaśnił co składa się na pozycję koszty a także i ta okoliczność była przez pozwanego kwestionowana. Wskazywał mianowicie pozwany na bezzasadne obciążanie go opłatami za zwykłe czynności nie

mającymi związku z powstaniem zadłużenia np. informacją o przygotowaniu umowy do podpisu, wydaniem zaświadczenia.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych wynika, że między stronami doszło w dniu 31 stycznia 2013 roku do zawarcia umowy określonej jako umowa pożyczki, która jednak w świetle obowiązujących przepisów prawa, ze względu na to że pozwany H. S. (2) występował jako konsument kwalifikowana jest jako umowa o kredyt konsumencki, do której zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 roku, Nr 126, poz. 715) .

W ustalonym stanie faktycznym jest oczywiste, że strona powodowa udzieliła pozwanemu pożyczki w kwocie 60.000,00 zł, której poręczycielem była pozwana H. S. (1). To, że kwota ta nie została w całości przekazana na rachunek pozwanego znajduje uzasadnienie w treści umowy. Z kwoty pożyczki/kredytu powód potrącił prowizję i składkę ubezpieczeniową za cały okres kredytowania, na co pozwany zgodził się podpisując umowę.

W treści dokumentów przedłożonych przez (...), w szczególności dyspozycji wypłaty k. 171 oraz w treści zeznań pozwanego znajduje się wyjaśnienie głównego zarzutu, dlaczego z udzielonej pożyczki potrącono także kwotę 39.855,88 zł. Zarzuty pozwanego, iż nie została mu wypłacona cała kwota pożyczki są więc niezrozumiałe i nie znajdują żadnego uzasadnienia.

Zgromadzony materiał dowodowy, w tym także twierdzenia samego pozwanego H. S. (2), pozwoliły ustalić, że pozwany nie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku terminowej spłaty pożyczonej kwoty wraz z odsetkami umownymi, co spowodowało wypowiedzenie przez (...) im. (...) z/s w G. łączącej strony umowy pożyczki (kredytu konsumenckiego) z dnia 31 stycznia 2013 r. i natychmiastową wymagalność spłaty całości zadłużenia. To z kolei dało stronie powodowej uprawnienie do wypowiedzenia umowy i postawienia wszystkich należności z umowy w stan natychmiastowej wymagalności, czyli domagania się zwrotu kredytu wraz z odsetkami umownymi wg zmiennej stopy procentowej w stosunku rocznym oraz odsetkami za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego ogłaszanego przez NBP.

Zaznaczyć przy tym trzeba, że strona powodowa przed stwierdzeniem wymagalności całości zobowiązań z umowy pożyczki wypełniła umowny wymóg, a mianowicie wezwała pożyczkobiorcę i poręczyciela (pозwanych) od zapłaty zaległych rat zakreślając 7-dniowy termin spłaty zadłużenia pod rygorem wypowiedzenia, a następnie przesłał pozwany oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, które pozwany otrzymał w dniu 22 stycznia 2014 r.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Sądu – a wbrew zarzutom pozwanego – strona powodowa należycie wykazała istnienie roszczenia, bowiem na tą okoliczność przedłożyła do akt sprawy szereg rzetelnych dokumentów, a w szczególności: umowę pożyczki wraz z Regulaminem (...), Tabelą Prowizji i Opłat (...) oraz harmonogramem spłat; dyspozycję wypłat środków pieniężnych z rachunku bankowego pozwanego, jak również wniosek pozwanego o przyznanie pożyczki. Zarzut pozwanego odnośnie niedokładnego wykazania, z czego wynika dochodzone pozwem roszczenie strony powodowej nie mógł – zdaniem Sądu – zasługiwać na uwzględnienie. (...) w pismach procesowych przedstawił jasno co składa się na kwotę roszczenia, jaka jest wysokość poszczególnych pozycji, pozwany zaś poza ogólnikowym stwierdzeniem o niewykazaniu kwoty dochodzonej pozwem nie wskazał, które konkretnie pozycje według niego zostały błędnie wyliczone (poza zeznaniem pozwanego na rozprawie w przedmiocie wyraźnego zanegowania i uzasadnienia pozycji kosztów i opłat). Należy w tym miejscu podkreślić, iż wszystkie warunki umowne zostały jasno określone w przedmiotowej Umowie pożyczki z dnia 31 stycznia 2013 r., a także w załącznikach stanowiących integralną część tej umowy, na które pozwany przystał poprzez złożenie na umowie własnoręcznego podpisu. Pozwany jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą, tak więc nie w sposób przyjąć, iż nie był on świadomy treści zapisów przedmiotowej Umowy pożyczki oraz wynikających z nich zobowiązań. Obecne kwestionowanie zasadności pobrania

pro wizji, składki ubezpieczeniowej czy oprocentowania skoro koszty te zostały zdefiniowane w umowie ma na celu wyłącznie zwolnienie się z powyższych zobowiązań.

W ocenie Sądu, strona powodowa – zgodnie ze spoczywającym na niej ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. – należycie wykazała istnienie zadłużenia, a jednocześnie pozwani, nie przedstawili na tą okoliczność przeciwdowodu, który podważałby roszczenie strony powodowej co do istoty.

Odnośnie wysokości dochodzonego roszczenia przez stronę powodową należało uznać je w przeważającej części za zasadne, a mianowicie w zakresie kwoty niespłaconego kapitału, do kwoty 52.915,26 zł, jak również w zakresie kwoty 3.770,90 zł tytułem odsetek zwykłych umownych oraz kwoty 821,80 zł tytułem niezapłaconych odsetek za opóźnienie, naliczonych w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki lub jej raty.

Nieuwzględnioną część roszczenia w zakresie wysokości niespłaconego kapitału stanowi kwota 5.378,40 zł. Przedmiotowa Umowa pożyczki została zawarta na okres 10 lat, zaś z przedstawionego materiału dowodowego wynika, iż obsługa pożyczki trwała jedynie okres 1 roku. Tak więc, na skutek rozwiązania umowy po okresie 1 roku należało także odpowiednio zmniejszyć wartość składki ubezpieczeniowej, albowiem umowa ubezpieczenia w dalszym okresie już nie obejmowała. Ubezpieczenie pożyczki przestało być świadczone po rozwiązaniu umowy, a więc należało zasądzić od pozwanego wyłącznie 1/10 części tejże składki, a więc kwotę 597,60 zł.

W zakresie roszczenia strony powodowej dotyczącego zasądzenia kwoty 263,24 zł tytułem opłat windykacyjnych, należało je uznać za bezpodstawne, albowiem strona powodowa nie wykazała w żaden sposób, co obejmowało powyższe koszty, tj. rodzaj i ilość czynności windykacyjnych.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z kolei zgodnie z umową, od zadłużenia przeterminowanego pobierane są odsetki, których oprocentowanie liczone jest jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. Uregulowanie to pozostaje w zgodzie z zasadą przyjętą w art. 481 § 2 k.c., która stanowi, że jeżeli stopa odsetek nie została umownie ustalona należą się odsetki ustawowe, a skoro strony uregulowały tą kwestię to należą się odsetki umowne.

Odnosząc się do sytuacji pozwanej H. S. (1) należy zwrócić uwagę, że jej solidarna odpowiedzialność z pożyczkobiorcą wynika udzielonego poręczenia na zabezpieczenie spłaty zobowiązań z umowy pożyczki. Przepis art. 876 § 1 k.c. stanowi, że przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Istota umowy poręczenia sprowadza się do wykonania zastępczego zobowiązania - za dłużnika, gdyby ten swojego zobowiązania nie wykonał. Skoro pozwana nie stawiała się na rozprawie i nie zajęła stanowiska w sprawie w stosunku do niej sąd wydał wyrok zaoczny.

Zgodnie z powyższym, orzeczono jak w pkt I i II wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., rozdzielając koszty procesu w stosunku w jakim strony wygrały lub przegrały proces tj. 91% do 9 %.

Na koszty procesu powoda złożyły się opłata 790 zł. koszt zastępstwa procesowego – 3.600 zł., opłata skarbową – 17 zł. suma to 4.407 zł. , 91% to 4.010,37 zł.

Po stronie pozwanego kosztem procesu jest wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu – 4.428 zł. brutto z czego 9% to kwota 398,52 zł., pozostałe wynagrodzenie zostało przyznane ze Skarbu Państwa.

Sędzia

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

15 czerwca 2016r.

Sędzia